

Arrest

nr. 252 427 van 9 april 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DELGRANGE
Haachtsesteenweg 55
1210 SINT-JOOST-TEN-NODE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 februari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 maart 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. DELGRANGE, en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 11 oktober 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 14 september 2020.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 28 september 2020 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de El Salvadoraanse nationaliteit en bent u geboren op 21 januari 1971 in San Salvador. U was niet politiek actief in El Salvador en kende nooit problemen met uw autoriteiten. U bent niet getrouwd, maar heeft sinds 2000 een relatie met [M.M.PH.], met wie u in 2006 naar de Verenigde Staten (VS) vertrok en die daar nu nog steeds verblijft. U heeft een zoon [O.M.] die in Ilopango woont bij zijn moeder [F.A.A.]. Op 10 augustus 2019 keerde u na 13 jaar illegaal verblijf in de VS terug naar El Salvador, met de bedoeling uw huis in Urbanizacion Las Margaritas in Soyapango op te knappen opdat uw partner en haar moeder, die nog in de VS bleven, ook zouden kunnen overkomen tegen dat het huis in orde was. Terwijl u het huis in Soyapango opknapte woonde u bij uw zus in 11 Calle Oriente, pasaje Los Andes in San Salvador, waar op dat moment ook uw ouders [...] woonden nadat zij problemen hadden gekregen met bendeleden in hun woonplaats in Chalatenango. Gedurende twee weken ging u bijna dagelijks, met de bus of gebracht door uw schoonbroer, naar uw huis in Soyapango om er te werken. Op 25 augustus werd u rond 14 uur tegengehouden door vier bendeleden aan de ingang van de straat waar uw woning stond en een van hen zei u dat u de wijk niet meer binnen mocht. Hoewel u hen vertelde dat u een huis in de straat had, verboden ze u de toegang en zeiden ze dat ze u zouden vermoorden als u daar nog eens terug kwam. U keerde terug naar huis en vertelde die dag nog aan uw ouders en uw zus wat er was gebeurd. Zij raadden u aan het land te verlaten. Toen u het een dag later aan uw partner vertelde, zei zij eveneens dat u het land moest verlaten. Op 26 augustus ging u klacht neerleggen bij de politie in Ilopango. U ging na het incident niet meer terug naar uw huis in Soyapango en bleef voortaan in het huis van uw zus. U reisde op 6 oktober 2019 samen met uw moeder naar België, waar u de volgende dag toekwam en een verzoek om internationale bescherming indiende op 16 oktober 2019.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: uw paspoort, vliegtickets van de VS naar El Salvador en van El Salvador naar België, een politieklacht en foto's van uw woning.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u El Salvador diende te verlaten en er niet naar terug zou kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of dat u er een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

U verklaart El Salvador te hebben verlaten omdat een groepje bendeleden van de MS13 u op 25 augustus 2019 zei dat ze u niet meer wilden zien in de straat waar u een huis had in Las Margaritas, Soyapango (CGVS, p. 7). Deze problematiek situeert zich geheel in de gemeenrechtelijke sfeer en heeft geen uitstaan met één van de criteria van de Vluchtelingenconventie. Bijgevolg kan u de status van vluchteling niet worden toegekend.

Evenmin kan u de status van subsidiaire bescherming worden toegekend op basis van artikel 48/4, §2 b) van de gecoördineerde Vreemdelingenwet (reëel risico op ernstige schade wegens foltering of onmenselijke en vernederende behandeling) worden toegekend. Immers, dat u eenmaal werd aangesproken door een bendelid zonder dat u nadien nog problemen kende is onvoldoende ernstig om te kunnen gewagen van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

Volgens uw verklaringen keerde u op 10 augustus 2019 terug uit de Verenigde Staten om zich opnieuw in El Salvador te vestigen samen met uw partner en haar moeder, maar reisde u eerder af om het huis dat u nog had in Las Margaritas op te knappen. Ongeveer gedurende twee weken sinds uw terugkomst in El Salvador reisde u dagelijks van het huis van uw zus in 11 Calle Oriente naar uw huis in Las

Margaritas. U nam daarvoor meestal de bus, maar soms bracht uw schoonbroer u. U verklaart hiermee echter nooit problemen te hebben gehad (CGVS, p. 8) tot u op zondag 25 augustus werd tegengehouden aan de hoofdstraat door 4 bendeleden die u zeiden dat u de straat niet in mocht en dat ze u zouden vermoorden als u zou terugkeren (CGVS, p. 7-8). U verklaart dat het de eerste keer was dat u deze of andere bendeleden tegenkwam in de wijk en dat u na dit incident ook nooit meer bent teruggekeerd naar de wijk (CGVS, p. 9). U stelt tijdens het incident slechts verbaal bedreigd te zijn geweest en dat u niet werd overvallen, hoewel mensen die onbekend waren in de wijk er vaak overvallen werden. Gevraagd of de bendeleden gewapend waren, antwoordt u dat u enkel een bult zag, maar dat u niet weet of het een wapen was en dat het bendelid het niet heeft getoond (CGVS, p. 6 en 9). U verklaart dat u het incident besprak met uw ouders en uw partner, die u zeiden dat u beter kon vertrekken, waarna u diezelfde dag van het incident nog vliegtickets begon te zoeken. U kocht op 28 augustus een ticket om op 6 oktober het land te verlaten. Gevraagd waarom u een vlucht nam om pas anderhalve maand later te vertrekken, antwoordt u dat er geen vroegere vlucht was volgens het reisagentschap (CGVS, p. 10). Volgens uw verklaringen liet u uw huis in Soyapango nadien gewoon achter en kwam u tot 6 oktober niet meer buiten het huis van uw zus. U kende nadien geen enkel probleem meer, ook niet in de wijk waar uw zus woonde (CGVS, p. 10-11). Ook uw familie die nog in El Salvador verblijft kende sinds uw vertrek geen problemen. Gevraagd hoe het met uw broer en zus in El Salvador gaat, antwoordt u immers dat ze gewoon gaan werken (CGVS, p. 3). U verklaart dat uw ouders evenmin nog problemen kenden sinds ze bij uw zus introkken (CGVS, p. 11).

Hoewel uw beweringen niet in twijfel worden getrokken, moet op basis van uw verklaringen dat u slechts eenmaal verbaal bedreigd werd op straat – zonder de bendeleden voordien of nadien ooit nog gezien of gehoord te hebben en zonder nadien nog enige problemen mee te maken, hoewel u nog anderhalve maand in het land bleef – worden geconcludeerd dat dit incident onvoldoende zwaarwichtig is voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: *Retour au pays des ressortissants* van 9 januari 2020 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op <https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvadorsituationsecuritaire20190715.pdf>) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïmpliceerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïmpliceerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De door u neergelegde documenten kunnen de bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Uw paspoort toont enkel uw nationaliteit aan. Dit is een element dat, net als uw reisweg vanuit de VS en El Salvador zoals aangetoond door de vliegtickets, niet ter discussie staat. De klacht bij de politie of de foto's van uw woning werpen evenmin een ander licht op uw relaas en zijn niet van die aard om de beoordeling te wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van artikel 1 A, 2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 1, (2), van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967, goedgekeurd door de wet van 27 februari 1967, van artikel 15, c) van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, §§ 4 en 5 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 57/6/2 juncto 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 17, §2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de motiveringsplicht, van de zorgvuldigheidsplicht, van de onafhankelijkheidsplicht en van de onpartijdigheidsplicht.

Verzoeker gaat in op de mara-problematiek in El Salvador en haalt daarbij de UNHCR guidelines over El Salvador aan. Hij zet uiteen waarom hij meent dat afpersing door maras in El Salvador wel valt onder het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag. Hij meent dat zijn profiel en de veiligheidssituatie in El Salvador niet correct werden ingeschat, en dat ten onrechte geen toepassing werd gemaakt van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Daarbij verwijst hij naar de risicoprofielen die in de UNHCR guidelines worden geïdentificeerd. Hij gaat in op de beperkte bewegingsvrijheid in gebieden onder controle van de mara's. Verzoeker benadrukt dat hij werd bedreigd nadat hij terugkeerde naar El Salvador na een verblijf van 13 jaar in de Verenigde Staten en betoogt dat terugkeerders uit het buitenland moeten worden beschouwd als deel uitmakend van een sociale groep die daarom worden gevisieerd door de bendes in El Salvador. Volgens verzoeker is het ook overduidelijk dat de Salvadoraanse overheden niet in staat zijn om een bescherming te bieden tegen het bendege geweld in het land.

Hij stelt dat er geloof wordt gehecht aan zijn verklaringen maar betoogt dat de commissaris-generaal ten onrechte meent dat het om een eenmalige bedreiging gaat die niet volstaat om internationale bescherming te verkrijgen. Niettemin meent verzoeker dat hij als vluchteling moet worden erkend. Vooreerst omwille van zijn dubbele hoedanigheid als returnee: ten eerste is hij uit de Verenigde Staten teruggekeerd en heeft hij daardoor reeds problemen gekend in El Salvador; ten tweede zou hij nu uit Europa terugkeren. Hij zet hierbij uiteen:

"Daarenboven is het duidelijk dat, in geval van terugkeer, verzoeker opnieuw bedreigd zal worden als hij zijn huis zou willen betrekken. Er wordt niet betwist dat de bendeleden de buurt controleren, en dat ze niet aanvaarden dat nieuwe mensen er komen wonen. In geval van terugkeer zal verzoeker bijgevolg met exact hetzelfde probleem geconfronteerd worden, met als verzwarende omstandigheid dat hij reeds een waarschuwing ontvangen had.

Zoals blijkt uit stuk B5, werken de bendes sterk territoriaal. Ze veroveren het controle over een territorium in El Salvador. Daarom laten ze geen nieuwkomers binnen: nieuwkomers zouden spionnen kunnen zijn van de rivaliserende bende, geïnfiltreerde politie...

Eens men in een buurt woont dat gecontroleerd wordt door een bende, mag men niet verhuizen naar een buurt gecontroleerd door de rivaliserende bende.

Het is ook geen optie voor verzoeker om te gaan wonen in de 11 Calle Oriente. Die buurt is het centrum van bendege geweld. Het ligt naast de 13 Calle Oriente waar drugs gedeald wordt door de bendes en waar de grens ligt tussen het territorium van mara 18 en MS 13.

Verzoeker heeft daar anderhalf maand kunnen wonen omdat hij niet naar buiten ging. Zou hij er blijven wonen, is het echter evident dat hij daar ook problemen zou kennen, zoals zijn broer die om die reden in België erkend vluchteling werd (D.A., OV xxxxxx)."

Vervolgens omwille van de klacht die hij heeft ingediend bij de politie waardoor hij zich heeft verzet tegen het gezag van de mara's en hij valt onder een risicoprofiel zoals geïdentificeerd door UNHCR, waarbij de COI Focus van 9 januari 2020 het objectief risico in zijn hoofd bevestigt.

Verzoeker gaat vervolgens ook in op zijn hoedanigheid als returnee in geval van terugkeer naar El Salvador vanuit het oogpunt van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Hij meent dat de commissaris-generaal heeft nagelaten zijn individuele situatie in geval van terugkeer te analyseren en dat de bestreden beslissing enkel algemeen beschikbare informatie over returnees in El Salvador meegeeft zonder deze in concreto toe te passen op zijn eigen situatie. Verzoeker haalt hierbij de UNHCR guidelines aan alsook de relevante COI Focus, waarvan hij meent dat de commissaris-generaal een foute lezing maakt. Hij zet uiteen: *“Tot slot kan de situatie van verzoeker niet gelijkgesteld worden met de situatie van Salvadoranen die niet migreerden, of zelfs met hun situatie voor zijn vertrek.*

In geval van terugkeer zou hij inderdaad snel geïdentificeerd worden als terugkerende migrant en zou hij geen job meer hebben, wat hem bijzonder kwetsbaar zou maken voor afpersing - en hem zodoende in de specifieke doelgroep plaatsen van personen die bijzonder « at risk » zijn van een afpersing of van andere vervolgingsakten (...).” Hij verwijst hierbij naar verschillende verslagen van onder meer de International Crisis Group, IDMC en Human Rights Watch waaruit hij uitgebreid citeert. Verzoeker besluit:

“De hoedanigheid van returnee van verzoeker in geval van terugkeer naar El Salvador is wél een motief voor het bieden van een bescherming in haar hoofd. De situatie van verzoeker in geval van terugkeer werd niet correct geanalyseerd door het CGVS, daar zijn specifieke situatie niet in concreto in acht werd genomen en de bestreden beslissing louter naar algemeen beschikbare informatie verwijst.

Overigens is de geciteerde informatie onvolledig en achterhaald, of stellen de geciteerde verslagen het tegenovergestelde dan wat het CGVS erin leest.

De hoedanigheid van returnee van verzoeker moet subsidiair gezien worden als een grondslag voor bescherming, indien hem de hoedanigheid van vluchtelingen niet wordt erkend.

Hierop aanvullend, aangezien de geweldgraad die heerst in El Salvador, en het feit dat, behalve voor een aantal rijkelui, die over voldoende geld beschikken om zichzelf in een zekere mate te beschermen, iedereen op elk moment in het vizier van gewapende groepen kan komen (cf. infra wat dit betreft, sub 3.bj), kan aan verzoeker ook een bescherming worden toegekend op basis van een risico op onmenselijke of vernederende behandeling, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) Vreemdelingenwet.”

Verzoeker wijst er verder op dat volgens verschillende bronnen El Salvador een van de meeste gewelddadige landen ter wereld is, waar geweld dagelijks voorkomt. Dit geweld neemt de vorm van moorden maar ook van verdwijningen, diefstalen, afpersingen, ... Het is zowel gericht als willekeurig van aard. Verzoeker citeert uitvoerig uit de landeninformatie en licht toe: *“Hieruit blijkt dus dat het geweld in werkelijkheid minder gericht en meer diffuus is. Zo kan het simpel feit om van een wijk gecontroleerd door een mara te verhuizen naar een wijk gecontroleerd door een andere mara reeds dodelijke gevolgen hebben. Het simpel feit om van een wijk naar een ander te wandelen kan ook problemen veroorzaken. De aard van het geweld betekent dat iedereen er op elk moment aan kan worden blootgesteld. De controle van de maras over heel het land maakt het haast onmogelijk om aan dit geweld te ontsnappen.”* Verzoeker besluit dat El Salvador een situatie kent van geweld van grote intensiteit, dat kan worden gekwalificeerd als willekeurig, zonder dat de overheid in staat is om een effectieve bescherming te bieden aan haar burgers. Hij meent dat er in El Salvador weldegelijk sprake is van een situatie die rechtvaardigt dat hij, in subsidiaire orde, een bescherming moeten krijgen op basis van artikel 48/4, § 2, c) Vreemdelingenwet.

2.2. Verzoeker voegt ter ondersteuning van zijn verzoekschrift de volgende stukken toe:

- stuk B 1 : VZW Nansen, *Evaluation de la preuve en matiere d'asile : l'actualite depuis l'arret Singh et autres c. Belgique*, Nansen note 2018/03, maart 2018, p. 10;
- stuk B 2 : International Crisis Group (ICG), *Life Under Gang Rule in El Salvador*, 26 december 2018;
- stuk B 3: Internal Displacement Monitoring Center (IDMC), *Returning to El Salvador. Signs of an internal displacement crisis*, september 2018;
- stuk B 4: Human Rights Watch (HRW), *Deported to Danger. United States Deportation Policies Expose Salvadorans to Death and Abuse*, 5 februari 2020;
- stuk B 5: International Crisis Group, *El Salvador's Politics of Perpetual Violence*, 19 december 2017;
- stuk B 6: Human Rights Watch (HRW), *El Salvador - Events of 2018*;
- stuk B 7: OSAC, *El Salvador - 2019 Crime and Safety Report*, 25 april 2019.

3. Aanvullende nota

De verwerende partij maakt op 1 februari 2021 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over, waarin een evaluatie van de actuele situatie in El Salvador wordt gemaakt. Zij verwijst hierbij naar:

- COI Focus *“El Salvador: Retour au pays des ressortissants”* van 17 december 2020;
- COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020;
- UNHCR *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador”* van maart 2016.

4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.1. Verzoeker keerde op 10 augustus 2019 terug naar El Salvador na 13 jaar illegaal verblijf in de Verenigde Staten (hierna: VS). Zijn bedoeling was om zijn huis in Urbanizacion Las Margaritas in de gemeente Soyapango op te knappen zodat zijn vrouw en haar moeder, die nog in de VS verbleven, ook zouden kunnen overkomen eens het huis in orde was.

Tijdens de werkzaamheden woonde verzoeker bij zijn zus in 11 Calle Oriente, pasaje Los Andes in de stad San Salvador, waar op dat moment ook zijn ouders woonden nadat zij problemen hadden gekregen met bendeleden in hun woonplaats in Santa Rita in het departement Chalatenango.

Verzoeker ging gedurende twee weken bijna dagelijks, met de bus of gebracht door zijn schoonbroer, naar zijn huis in Soyapango om er te werken. De afstand tussen zijn huis en dat van zijn zus zou ongeveer 30 kilometer bedragen (gehoorverslag CGVS, p. 7). Verzoeker verklaart dat de wijk Las Margaritas in de gemeente Soyapango onder controle staat van MS-13 en dat de buurten ernaast onder controle staan van de bende Barrio 18 (gehoorverslag CGVS, p. 5, 8). Op 25 augustus 2019 zou verzoeker rond 14 uur zijn tegengehouden door vier bendeleden aan de ingang van de straat waar zijn woning stond. Een van de bendeleden zou hem hebben gezegd dat hij de wijk niet meer binnen mocht. Hoewel verzoeker duidde dat hij een huis in de straat had, verboden ze hem de toegang en zeiden ze dat ze hem zouden vermoorden als hij toch zou terugkeren en daar nog eens kwam (ibid., p. 7).

Verzoeker keerde terug naar zijn ouders en zus en vertelde hen wat er was gebeurd. Zij zouden hem hebben aangeraden om het land te verlaten. Dit advies zou zijn vrouw een dag later hebben beaamd.

Op 26 augustus zou verzoeker een klacht hebben neergelegd bij de politie in Ilopango.

Verzoeker ging na het incident niet meer terug naar zijn huis in Soyapango en bleef voortaan in het huis van zijn zus. Verzoeker verklaarde dat de straat waar het huis van zijn zus is gelegen net de scheidingslijn vormt tussen twee territoria, met aan de ene kant Barrio 18 en aan de andere kant MS-13 (ibid., p. 6).

Verzoeker vertrok op 6 oktober 2019 uit El Salvador.

4.2. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoekers relaas niet in twijfel wordt getrokken door de commissaris-generaal.

De commissaris-generaal meent evenwel dat het incident van 25 augustus 2019 onvoldoende zwaarwichtig is om een internationale beschermingsstatus te verlenen, omdat uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij slechts eenmaal verbaal werd bedreigd op straat, zonder dat verzoeker de bendeleden voordien of nadien ooit nog heeft gezien of gehoord of enig probleem heeft meegemaakt.

4.3. De Raad merkt vooreerst op dat er slechts twee weken zijn verlopen sinds verzoekers terugkomst op 10 augustus 2019 uit de Verenigde Staten en het incident op 25 augustus 2019. De bevinding dat verzoeker “voordien” geen problemen heeft meegemaakt, is in deze context dan ook weinig betekenisvol.

Daar zijn relaas niet in twijfel wordt getrokken, kan in deze stand van zaken niet worden uitgesloten dat verzoeker, indien hij tracht terug te keren naar zijn huis in de wijk Las Margaritas in Soyapango, het risico loopt te worden blootgesteld aan nieuwe bedreigingen en zelfs geweld, gelet op de eerdere doodsbedreigingen die ten aanzien van hem werd geuit op 25 augustus 2019 door bendeleden van MS-13.

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat het geen optie is voor hem om bij terugkeer naar El Salvador te gaan wonen in 11 Calle Oriente in de stad San Salvador.

Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij zich na dat incident van 25 augustus 2019 niet meer heeft begeven naar zijn woning in de wijk Las Margaritas in Soyapango, maar dat hij anderhalve maand in het huis van zijn zus in 11 Calle Oriente in San Salvador zou zijn gebleven.

Verzoeker verklaarde weliswaar dat hij tijdens die periode geen problemen meer heeft gekend (ibid., p. 12), dat ook zijn ouders, sinds ze bij zijn zus introkken, geen problemen kenden (p. 13) en dat zijn familie die nog in El Salvador verblijft sinds zijn vertrek geen problemen heeft gekend (p. 3), zoals in de bestreden beslissing wordt aangestipt.

De commissaris-generaal gaat evenwel voorbij aan de duidelijke verklaringen van verzoeker dat hij sinds het incident van 25 augustus 2019 in het huis van zus zou zijn binnengebleven. Volgens verzoeker zou 11 Calle Oriente net de scheidingslijn vormen tussen twee territoria met aan de ene kant de bende Barrio 18 en aan de andere kant MS-13. Er is een problematiek van drugsverkoop waarbij de bendes proberen klanten van elkaar af te snoepen, hetgeen de situatie daar heel problematisch maakt. Voor het incident van 25 augustus 2018 zou verzoeker al niet veel buiten zijn gekomen, tenzij om naar Soyapango te gaan, omdat hij zou hebben gemerkt dat ze hem steeds nakeken; hij liep gewoon door en hechtte er geen belang aan. Hij licht daarbij toe dat bendes mensen er soms van verdenken informant te zijn en denken dat informatie van de ene bende naar de andere word doorgespeeld. Na het incident zou verzoeker hebben vermeden buiten te komen, uit vrees dat iemand van MS-13 hem zou herkennen. Hij was sinds het incident angstig omdat hij met de dood was bedreigd; ze hadden immers gezegd dat als ze hem opnieuw zouden zien, ze hem zouden ombrengen en dat probeerde hij te vermijden door binnen te blijven (ibid., p. 6).

In dezelfde zin, herhaalt verzoeker in zijn verzoekschrift dat de buurt van 11 Calle Oriente het centrum is van bendegeweld en naast de 13 Calle Oriente ligt waar drugs wordt gedeald door bendes en waar de grens ligt tussen het territorium van Barrio 18 en dat van MS-13. Hij meent dat indien hij er zou blijven wonen, het evident is dat hij daar ook problemen zou kennen en verwijst hierbij naar zijn broer D.A. die om die reden in België als vluchteling werd erkend.

4.4. Waar de verwerende partij ter terechtzitting poneert dat het om een *“zeer lokale en vermijdbare problematiek”* gaat daar verzoeker naar de benedeleden heeft geluisterd en niet meer is teruggegaan, stelt Raad evenwel vast dat verzoeker niet is bevraagd over de mogelijkheid om bij terugkeer in 11 Calle Oriente te wonen dan wel elders in El Salvador. Deze lacune klemmt des te meer aangezien verzoeker heeft verklaard dat hij 13 jaar illegaal in de Verenigde Staten heeft verbleven en pas op 10 augustus 2019 naar El Salvador terugkeerde. Verder blijkt, zoals hierboven uiteengezet, dat de commissaris-generaal is voorbijgegaan aan verzoekers verklaringen dat hij na het incident op 25 augustus 2019 niet meer buiten is gekomen, alsook aan zijn verklaringen over de specifieke situatie met de rivaliserende bendes in 11 Calle Oriente in San Salvador.

Met betrekking tot verzoekers betoog dat 11 Calle Oriente het centrum zou zijn van bendegeweld, antwoordt de verwerende partij ter terechtzitting dat dit geldt voor heel El Salvador. De Raad verwijst in deze opnieuw naar verzoekers verklaringen dat 11 Calle Oriente een scheidingsgebied vormt tussen twee rivaliserende bendes, hetgeen de verwerende partij niet in overweging neemt, in combinatie met het gegeven dat verzoeker reeds in de negatieve aandacht van MS-13 is gekomen en is bedreigd.

4.5. De Raad leest in de objectieve landeninformatie dat de verschillende bendes die in El Salvador actief zijn een grote invloed uitoefenen op het dagelijkse leven in de wijken waar ze territoriale controle hebben. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo is afpersing een veelvoorkomende praktijk en maken zij zich verder schuldig aan bedreigingen, moordaanslagen, diverse (seksuele) geweldplegingen en gedwongen rekrutering. Uit de landeninformatie blijkt dat het bendegeweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is waardoor het land momenteel wordt beschouwd als één van de gevaarlijkste ter wereld (COI Focus “El Salvador: Situation sécuritaire” van 12 oktober 2020; UNHCR guidelines). In het bijzonder blijkt dat San Salvador, waar 11 Calle Oriente gelegen is, één van de gevaarlijkste steden in El Salvador is, wat zich uit in hoge moordcijfers.

Omwille van de territoriale controle over de wijken is de bewegingsvrijheid van burgers in deze wijken sterk beperkt. De bendes oefenen immers in hun wijken een doorgedreven sociale controle uit, waardoor het moeilijk is om zich te bewegen van een wijk onder controle van een bepaalde bende naar een wijk onder controle van een andere bende. Bendes laten gewoonlijk geen personen toe in hun wijken wanneer deze personen afkomstig zijn uit andere wijken onder controle van een rivaliserende bende (UNHCR guidelines, p. 26-27; COI Focus 12 oktober 2020, p. 27-28). Verder blijkt dat personen

die wonen in gebieden die gelden als een onzichtbare grens tussen gebieden van rivaliserende bendes, of die wonen in gebieden waar de controle door een bende wordt betwist door een andere bende, een verhoogd risico lopen om verdacht te worden, soms door beide kanten, van banden te hebben met de rivaliserende bende (UNHCR guidelines, p. 29-30). Ook kan worden gelezen dat bendes beschikken over uitgebreide communicatienetwerken om te spioneren en inlichtingen uit te wisselen en daardoor in staat zijn om binnen een korte tijd te weten te komen waarheen een persoon zich heeft verplaatst of vandaan komt (COI Focus “*El Salvador: situation sécuritaire*”, 15 juli 2019, p. 26; COI Focus 12 oktober 2020, p. 37-38).

4.5. Gelet op deze landeninformatie, meent de Raad dat zich een verder onderzoek opdringt naar de risico's voor verzoeker bij terugkeer naar El Salvador, in het bijzonder in het licht van (1) de vaststelling dat hij reeds in de negatieve aandacht van MS-13 is gekomen, (2) zijn verklaringen dat 11 Calle Oriente de scheidingslijn zou vormen tussen rivaliserende bendes, waaronder MS-13, en de problemen die zijn broer D.A. daar zou hebben gehad, (3) het gebrek aan bevraging over zijn mogelijkheden tot vestiging in 11 Calle Oriente of elders in El Salvador, en (4) zijn profiel als returnee na 13 jaar verblijf in de Verenigde Staten.

De resultaten van dit onderzoek kunnen tevens van belang zijn in het licht van de recente COI Focus “*El Salvador: Retour au pays des ressortissants*” van 17 december 2020.

Gezien de grenzen van de ondervraging tijdens de terechtzitting en gelet op ontbreken van verdere mogelijkheden tot onderzoek van voormelde elementen, kan de Raad in deze stand van zaken verzoekers beschermingsverzoek niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

Rekening houdend met wat voorafgaat alsook met het gegeven dat hij niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 28 september 2020 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen april tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES